

LETO XXXVIII. Številka 3 Cena 8,— šil. (200 din)
Četrtek, 16. januarja 1986

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

V tej gramozni jami pri Labodu naj nastane ena največjih deponij Koroške. Onstran meje pa se branijo za odlegališča jedrskih odpadov na Pohorju. Več na str. 8 in 9.

Veleposlanik SFRJ ob obisku na Koroškem:

Člen 7 ADP izpolniti v soglasju z manjšino!

Ob večdnevem obisku na Koroškem se je novi veleposlanik SFRJ Jugoslavije dipl. inž. Miloš Krstić ob začetku tega tedna srečal tudi s predstavniki slovenskih osrednjih organizacij v Celovcu. Veleposlanika, ki je bil v spremstvu generalnega konzula SFRJ v Celovcu Boruta Miklavčiča in konzulje Marije Škorjakove, sta pozdravila in podrobneje informirala o položaju slovenske narodne skupnosti na Koroškem predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev in Zveze slovenskih organizacij dr. Matevž Grilc in dipl. inž. Feliks Wieser.

Veleposlanik SFRJ dipl. inž. M. Krstić (na sliki tretji od leve) v pogovoru z zastopniki slovenskih osrednjih organizacij.

Pogovora so se udeležili tudi predsednik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Fric Kumer, predsednik KEL Karel Smolle, predsednik nadzornega odbora in poslovodja Zveze slovenskih zadrug, Miha Antonič in Mirko Kunčič, tajnika NSKS in ZSO, Franc Wedenig in dr. Marjan Sturm, tajnika osr. kulturnih organizacij, Nužej Tolmajer in dr. Janko Malle, ter predsednika gospodarskih odborov NSKS in ZSO, mag. Filip Warasch in dipl. inž. Franc

Koncilija ter predsednik Zveze koroških partizanov Janez Wutte-Luc.

Jugoslavija svojega stališča do manjšinskega vprašanja v Avstriji nikakor ni spremenila in se zaveda svoje mednarodne obveznosti do koroških Slovencev in gradiščanskih Hrvatov v zvezi z izpolnitvijo člena 7 avstrijske državne pogodbe, je povedal veleposlanik in poudaril, da v tem pogledu ni razlike med Ljubljano in Beogradom. Krstić je hkrati

zavrnil nekorektno interpretacije nekega članka jugoslovanskega magacina NIN v avstrijskih medijih, češ da še slabše tretiranje manjšinskega vprašanja v drugih deželah za avstrijsko stran ne more biti alibi za neizpolnjevanje člena 7, ki vrhu tega predstavlja le minimum in ne maksimum zaščitnih pravic.

Po besedah najvišjega jugoslovanskega diplomatskega predstavnika v Avstriji želi Jugoslavija do-

brososedske odnose z Avstrijo in je prepričana, da tako tudi prispeva k napredku v manjšinskem vprašanju. Zavzemanje za manjšino, kakor se je izrazil veleposlanik, je trajen in ne taktičen ali trenutni element v zunanji politiki Jugoslavije, ki zato pričakuje, da se vzame manjšinsko vprašanje iz dnevnopolitičnega taktiziranja.

V ravnanju Avstrije z narodnostnimi manjšinami je videti merilo za stopnjo demokracije v Avstriji, je dejal Krstić in označil reševanje manjšinskega vprašanja na podlagi trostranskega pakta kot nedemokratično — Avstrija bi namreč morala iskati soglasje prizadete manjšine in zato naj bi vodila dialog z njo.

Govor je tekel tudi o gospodarskem sodelovanju med Jugoslavijo in Avstrijo ter o kulturni izmenjavi, pri čemer naj bi bila manjšina zares most, ki povezuje.

Veleposlanik je nato obiskal Zvezno gimnazijo za Slovence, kjer sta ga sprejela ravnatelj dr. Reginald Vospernik in vodja manjšinskošolskega oddel-

(dalje na str. 2)

Gena za mleko od 1. januarja 1986**Kmet dobi za mleko:**

šil. 1,692 osnovna cena
šil. 2,196 pri 3,6% maščobi
šil. 0, 74 l. kvaliteta

skupno 4,62 šil.

od tega plača:

prispevek za reklamo 0,015
za kontrolo mleka 0,052
spl. prispevek za oddajo
mleka 0,60

to se pravi, da dobi kmet

šil. 3,961/kg mleka
(v okviru svojega kontingenta)

Če pa odda kmet mleko preko svojega kontingenta, plača dodaten prispevek za oddajo mleka v višini šil. 4,03/kg.

Cena za konzumenta:

šil. 7,5169 materialni stroški
šil. 1,6231 zaslužek mlekarne
šil. 1,30 zaslužek trgovca
šil. 1,06 davek na dodatno vrednost (MWst.)

šil. 11,70/l

Stroški za mlekarino:

šil. 4, 628 — kmetu
šil. 2,10 — izravnava cene
šil. 0,37 — izravnava

transporta
0,20 — pospeševanje prodaje
v deželi

šil. 7,298/kg
preračunano na liter x 1,03
šil. 7,5169/l

Zastopniki Slov. kmečke zveze bili gostje pri slovenski oddaji

V okviru slovenske oddaje so se pretekli ponedeljek, 13. januarja 1986, srečali v celovškem studiu zastopniki Slovenske kmečke zveze, ki strokovno zastopajo slovenske kmete na južnem Koroškem. Med njimi Anton Krušič, predsednik SKZ, odborniki Tonči Šturm in Marko Trampusch ter tajnik Štefan Domej.

Anton Krušič je v svojem govoru dejal, da je posebno še na kmetijskem področju dana potreba po strokovni informaciji in je zato razveseljivo, da bodo odslej zastopniki kmetov lahko v rednih oddajah informirali naše ljudstvo o aktualnih problemih kmetijstva.

Že omenjeni gostje so v slovenski oddaji diskutirali o problemih kot je to nadprodukcija na vseh področjih kmetijstva in s tem tudi vprašanje cene kmetijskega pridelka ter zaslužka kmeta.

Nato pa sta predsednik SKZ Tonej Krušič in tajnik Štefan Domej še orisala cilje in delo kmečke zveze.

v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 14.30 uri

PREDAVANJE: VPLIV OKOLJA NA ZDRAVJE OTROKA

Predavatelj: dr. Matjaž SIENČNIK

DRUŽINA IN JAZ

Predavateljica: dr. Rožica PUŠNIK-SIENČNIK

Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi

v sredo, 29. januarja 1986, ob 19.30 uri

PODIJSKA DISKUSIJA: „ALI BOMO KOROŠKI SLOVENCEDI PREŽIVELI?“

KOROŠKI SLOVENCEDI MED GETOM IN INTEGRACIJO

Diskutanti: Leopold WAGNER, deželni glavar; dr. Matevž GRILC, predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev; dr. Marjan STURM, tajnik Zveze slovenskih organizacij

Vodja diskusije: dr. Reginald VOSPERNIK

Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi

v nedeljo, 2. februarja 1986, ob 19.30 uri

FILMSKI VEČER: „FILMSKI POSNETKI IZ DOMAČEGA KRAJA“

Predvaja: Hanzej LOMŠEK iz Št. Lipša

Kraj: Kulturni dom v Dobrli vasi

• Zilska Bistrica

DIA-PREDAVANJE O ALPINISTIČNI ODPRAVI NA GRENLANDIJO

Prireditelja: Slovensko planinsko društvo Celovec; SPD Zila na Zilski Bistrici

Čas: v soboto, 18. januarja 1986, ob 19.30 uri

Kraj: Gostilna Kaiser na Zilski Bistrici

Predaval bo vodja prve slovenske alpinistične odprave na Grenlandijo, Janez BIZJAK

Tiskovna konferenca pri Deutschmannu:**Koroškim Slovincem lastni sedež v deželnem zboru**

Na zadnji tiskovni konferenci je Deutschmann ponovno zahteval volilno pravico za mlade kmete. Tej želji ljudske stranke pa stoji v nasprotju mnenje deželne vlade, ki je predlagala, naj uredi kmetijska zbornica takoimenovani sosvet za mlade kmete. Nadalje pa je zdaj deželna vlada predložila zakonski osnutek, ki predvideva v kmetijski zbornici dva virilna mandata. To se pravi, da bi kmetje pri prihodnjih volitvah izvolili namesto 36 le še 34 zborničnih svetnikov. Ostala dva zastopnika pa bi bila poslana v obliki virilnega mandata od sosveta mladih kmetov ter od podpornega sosveta za kmetijstvo deželne vlade.

Glede tega zakonskega osnutka je ek. sv. Domej izjavil, da bi po tem takem morali tudi koroški Slovenci kot narodna skupnost dobiti v deželnem zboru v obliki virilnega mandata svoj sedež. Temu mnenju Domeja je celo pritrdil Deutschmann — seveda ne za to, ker bi bil naenkrat prijatelj Slovencev, ampak, da bi prepričal ljudstvo, da je treba dati mladim kmetom volilno pravico, ker pač dva virilna mandata ne bi krepila njegovo politično moč.

Poleg problema, kako rešiti zastopstvo mladih kmetov v zbornici, je Deutschmann na zadnji tiskovni konferenci reprezentiral nekaj zanimivih števil glede agrarne nadprodukcije, ki jo je le še težko financirati.

Izdatki za prehrano so v Avstriji v zadnjih desetih letih padli za 3,5%. Agrarna nadprodukcija pa se je pri mesu zvišala za 40%, pri mleku za 26%, pri žitu pa za 20%. Vprašanje, kako financirati eksport te agrarne nadprodukcije, postaja za zvezo in deželo iz dneva v dan večji problem, ki ga že trenutno skoraj ni več možno rešiti. Izboljšanja situacije pa ni pričakovati.

Preteklo nedeljo so na Dujanju protestirali kmetje proti zvišanju splošnega prispevka za oddajo mleka od 39 na 64 grošev. 1. Tozadevna pogaja-

nja z ministrom Haidnom glede nove tržne ureditve še niso zaključena in je težko reči, do kakšne ureditve bo dokončno prišlo, ker zgleđa, da niti ena ne druga politična grupacija ne ve točno, katera rešitev bi bila najbolj pravilna.

Pri umetnih gnojilih pa bo po vsej verjetnosti prišlo do obdavljenja oziroma se bodo cene zvišale za pribl. 4%. S tem hoče ministrstvo za kmetijstvo doseči, da bi kmetje avtomatično manj producirali in bi po tem takem bilo manj finančnih sredstev potrebnih za eksporte.

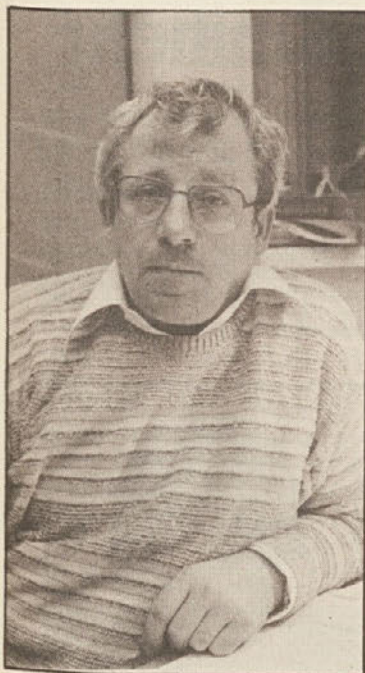
Glasno propagirana in podprta alternativna produkcija beljakovinstih rastlin ni prinesla tega, kar smo pričakovali. Cena na svetovnem trgu je za beljakovinste rastline močno padla. Trenutno dobi naš kmet npr. sojo za šil. 4,60,—, kar pomeni, da je postala vsaka produkcija beljakovinstih rastlin nerentabilna.

Skratka: agrarna nadprodukcija stalno narašča, vedno več je potrebnih finančnih sredstev za eksporte, cene na svetovnem trgu so za agrarne produkte zaradi prenasitnosti zelo nizke, tako, da je vprašanje, ali bo vrsta naših kmetov v petih ali desetih letih sploh še mogla živeti od kmetijstva.

-stih

Karel SMOLLE, predsednik KEL:

„Ekologija ni cesta enosmernica“

Predsednik KEL, Karl Smolle

Naš tednik: Kako ocenjuje KEL načrtovano ukinitve precizne tehnike v preostanku podržavljene industrije v Borovljah, v VAWP?

Smolle: Ponavljam, kar sem že svojčas dejal ministru Lacini: ukinitve ene firme podržavljenih podjetij ne pomeni le trenutno izgubo delovnih mest, ampak začetek demontaže gospodarske pozicije Borovlj. Dejansko so pri sanacijah podržavljenih podjetij docela pozabili na Borovlje, ker so tu oz. v deželi politični dejavniki očitno prešibki, da bi na Dunaju mogli učinkovito nastopiti. Izgube Borovlj so v primerjavi s špekulacijskimi izgubami koncerna VOEST v naftni trgovini oz. z izgubami, ki jih naredijo v Linzu ali pa v Donawitzu, več kot skromne. Borovlje bi v bistvu lahko še 250 let delale iste letne izgube, preden bi dosegle Linz.

Ob vsem tem pa ne smemo pozabiti slabega gospodarskega položaja južne Koroške. V Linzu ali pa na Dunaju oz. v industrijskih žariščih imajo ljudje, ki izgubijo delovno mesto, možnosti, da se spet zaposlijo. Kam pa se naj obrne južnokoroški delavec? Saj doma nima kam iti, saj ni delovnih mest. In prav tu postaja celotna manjšinska zaščita vse bolj neres-

nična, ker so Slovenci prisiljeni, da zapuščajo to ozemlje, ki je po zakonu o narodnostnih skupinah baje zaščiten in kjer imajo menda kot pripadniki slovenske narodne skupnosti pravice.

Naš tednik: Nevarni odpadki oz. predlagane in načrtovane deponije nevarnih odpadkov trenutno zelo razburjajo javnost na Koroškem in v Sloveniji in so privedle do izmenjave mnenj med Slovenijo in Koroško. Tu gre za predlagano deponijo jedrskih odpadkov na Pohorju blizu državne meje ter na-

črtovano deponijo gospodinskih odpadkov pri Labodu. Kakšno je stališče KEL?

Smolle: Jasno je, da načrti oz. predlogi za odlagališče jedrskih odpadkov v Sloveniji ter za gospodinske odpadke na Koroškem, obe deponiji sta blizu državne meje, oz. tik ob njej, zanimajo in zaposlujejo prebivalstvo tostran in onstran meje. Prav to pa je izreden povod za še boljše sodelovanje med Koroško, Slovenijo in Štajersko. Odgovorni v teh deže-

lah se naj končno zavedajo, da čisto in zdravo okolje ni samo briga ene same dežele ali države, ampak vseh. Ekološka vprašanja je treba reševati skupno, predvsem ko gre za talno vodo oz. za probleme v zvezi z jedrskimi odpadki. Zrak, voda, smrad in plini pač ne poznajo državnih meja. Da se konkretno zadržim pri jedrskih odpadkih: jedrska energija je sporna in za seboj vleče cel rep problemov. To so poleg tehničnih še psihološki in zdravstveni. Teh problemov oz. vprašanj pa še ne obvladamo tako, kot bi bilo potrebno in zaželeno. Zato KEL predlaga, da pristojni Koroške, Štajerske in Slovenije čim prej sedejo za skupno mizo in se pogovorijo ter skušajo rešiti te probleme. Če pa je potrebno, pa naj vključijo še Dunaj in Beograd. Pri tem pa morajo seveda vključiti tudi zadevo deponije pri Labodu, kajti prizadeto prebivalstvo v Sloveniji je zaradi nje v skrbeh za talno vodo. Tu ne gre za vmešavanje v notranje zadeve te ali druge države, ampak ekološka vprašanja je treba reševati preko meja in skupno. Ekologija pač ni cesta enosmernica.

Mag. Peter Waldhauser, občinski odbornik VS Borovlje

„Ukinitev produkcije kamer je nesprejemljiva!“

Naš tednik: Te dni je postalo jasno, da bo VOEST 31. marca letos ukinila v Borovljah produkcijo kamer oz. precizne tehnike in da bo prizadetih nad 40 delavcev.

Waldhauser: VS Borovlje je od vsega začetka poudarjala, da se je treba v smislu ohranitve delovnih mest zavzemati tudi za VAWP, torej za orodjarstvo in precizno tehniko. Očitno pa tega niso vzeli resno. Zato VS z veliko zaskrbljenostjo opozarja vse odgovorne v občini, v deželi in na zvezni ravni, naj se zavzamejo za ohranitev delovnih mest. Ukinitev precizne tehnike dokazuje nemogoč odnos pristojnih v koncernu do borovljskih delavcev. Očitno skušajo nekateri v Linzu, predvsem po zadnjih milijardnih izgubah, tako rešiti svoje glave.

Naš tednik: Koncern trdi, da kamere na trgu niso uspele in da je vse skupaj bilo napačna investicija. Obenem pa v okviru koncerna ni ne duha ne sluha o obljubljenih delovnih mestih.

Kaj naj bi sedaj v Borovljah naredili?

Waldhauser: Vsekakor je potrebno enotno in jasno ukrepanje in nastopanje. Vključiti se mora tudi dežela. Zvezni kancler Sinowatz in pristojni minister Lacina sta nedvoumno izpovedala, da se bosta zavzemala za ohranitev delovnih mest oz. za to, da bojo nastala nova. A do danes le teh

Obč. odbornik Peter Waldhauser

še ni. Še huje, obstoječa hočejo ukiniti! Po mojem bi bil potreben neke vrste pohod na Dunaj oz. ostra in resna intervencija na Dunaju. Če pa je koncern še leta 1982 podprl precizno tehniko oz. produkcijo kamer z več kot 30 milijoni šilingov, potem to ne pomeni drugega, kot da je analiza obetala uspeh na trgu. A očitno je bila napačna oz. menezment za uveljavitev kamere na trgu izpod vsake kritike. Po vsem, kar smo zadnja leta v Borovljah doživeli s podržavljenjo industrijo, moramo računati z najhujšim, to je s problemi v celotni VAWP. Nekaj takega me sploh ne bi čudilo.

Naš tednik: V novoletni izjavi je KEL ponovno poudarila, da je treba vprašanje ureditve dvojezičnega šolstva reševati skupno s prizadeto slovensko narodno skupnostjo. To velja tudi za ostala vprašanja sožitja med obema narodoma v deželi.

Smolle: Naša zahteva je, da morata k rešitvi v šolstvu privoliti obe osrednji organizaciji koroških Slovencev, to sta NSKS in ZSO, ki sta tudi zastopnici naše narodne skupnosti. Če pa ocenjujemo ves položaj stvarno, moramo ugotoviti, da nimamo Slovenci na razpolago brezmejnih sredstev proti trem strankam, da bi mogli sami prepričati njihovo rešitev na šolskem področju proti našim življenjskim interesom. Podpora, ki jo dobivamo z Dunaja, je relativno šibka.

Menim, da bo potrebno pedagoške v še večji meri vključiti v prizadevanja za izboljšanje dvojezičnega pouka in ohranitev skupne šole. Seveda bojo pedagogi morali prevzeti določene naloge, kot na primer to, da povedo, kakšna naj bo oblika izboljšanja dvojezičnega pouka in kako je treba zadostiti družbenim in pedagoškim potrebam. Tu mislim na to, kako bomo skupno prepričali getoizacijo slovenskih oz. prijavljenih otrok, ponekod pa redkih neprijavljenih. KEL zahteva čim več šolskih poizkusov, njihovo strokovno spremljanje, da bomo mogli spoznati njihov učinek.

S Smolletom in Waldhauserjem se je pogovarjal Franc Wakounig

V MOHORJEVI galeriji oz. „Galeriji pod arkadami“, kot ji tudi že pravijo, razstavlja od ponedeljka, 13. januarja, pa do 13. februarja svoje slike umetnica Alenka Kham Pičman iz Slovenije.

Alenka Kham Pičman, po poklicu arhitektka, a s srcem slikarka, razstavlja „bežne in ukradene“ trenutke iz Pariza, z Jezerskega, Kanjona. Slike so narejene v tehniki jedkanice in barvne akvatinte, svojo izpoved pa izžarevajo kot nevsiljiva, lirčna glasba. Zasnove na ujemanju trenutka, in s tem seveda naravnane v neko brezčasnost (tako po izpovedi, vzdušju kot tudi vrednoti dela samega), pritegnejo gledalca, da se ob njih zamisli in da podživlja ujeti, ukradeni trenutek.

Slikarko in njeno delo je predstavila voditeljica galerije, mag. Alenka Inzko. Alenka Kham Pičman je po poklicu profesorica za risanje in osnove oblikovanja tekstilij na univerzi v Ljubljani. Vrsta skupinskih in samostojnih razstav (zadnja lani jeseni v Parizu) po vsej Evropi potrjuje priznanost umetnice Alenke Kham Pičman. Galerija pod arkadami je odprta dnevno v poslovnih urah Mohorjeve knjigarne.

Občinski zbor SPD „Lipa“ v Velikovcu

Na praznik svetih treh krajev je imelo Prosvetno društvo v Velikovcu svoj redni občni zbor. To pa ni bil edini vzrok, da so prosvetaši vabili Slovence iz okolice Velikovca v tamkajšnjo Posojilnico. Na sporedu je namreč bila še otvoritev društvene knjižnice.

Glavna točka občnega zbora je bila sprememba pravil. Odslej naprej se bo imenovalo društvo Prosvetno društvo „Lipa“ v Velikovcu. S tem so Velikovčani navezali na staro tradicijo. Prosvetno društvo namreč, ki je bilo aktivno med obema vojnama, se je imenovalo prav tako „Lipa“. Pravila so bila spremenjena tudi toliko, da imajo odborniki sedaj možnost, da za pripravljanje raznih prireditev morejo pova-

biti prijatelje s terena na seje. Za ta postopek so se odločili predvsem zaradi tega, ker PD „Lipa“ oskrbuje vse kraje v okolici Velikovca, a ni mogoče, da bi bil iz vsakega društva zastopnik v odboru društva. Za predsednika je bil ponovno potrjen Janez Kuchling. Kulturni okvir so oblikovale skupine društva „Lipa“: instrumentalna skupina, dekliski zbor in mešana zbor, ki je zapel himno društva „Lipa zelenela je“. V sporedu je bilo vključeno tudi kratko literarno branje.

Lipa kulturno oskrbuje veliko področje na naši severni jezikovni meji. Velikovski Slovenci pa imajo toliko življenjske volje, da bo Lipa brezdomno zalenela.

ČESTITAMO

V torek, 14. januarja je obhajala gospa Janja Zikunig, učiteljica za ročno delo na Slovenski gimnaziji, svojo 50-letnico. Iskreno čestitamo in kličemo še na mnoga leta.

Abrahama bo srečal v nedeljo Ernsti Piček s Holbič v občini Škofiče. Ob lepem življenjskem jubileju mu iskreno čestitata EL Škofiče, saj je bil njen dolgoletni kandidat, ter KSOO, in mu kličeta še na mnoga leta!

Občinska seja v Pliberku:

Koalicija SPÖ/ÖVP zapestavlja pihalni orkester v Šmihelu

S soglasnim sklepom je občinski svet v Pliberku pretekli ponedeljek sprejel redni in izredni proračun za leto 1986, ki bo znašal 47,9 milijonov oz. 5,9 milijonov šilingov.

Občinski odbornik EL Andrej Wakounig je sicer kritično ocenil razvoj proračuna, opozoril pa je na dejstvo, da so investicije preveč osredotočene na mesto Pliberk.

V novem proračunu se naj bi bolj upoštevali obrobni kraji, kjer so danes še vasi brez vsakega metra asfaltirane ceste. Wakounig je opozoril občinski svet tudi na to, da je prosto razpoložljiv delež proračuna zelo majhen in se morajo investicije v občini razdeljevati po prioriteti.

Za večjo pozornost pa je skrbelo razdeljevanje podpor kulturnim in športnim društvam. Koalicija SPÖ/ÖVP je predlagala za pihalni orkester v Libučah (Loibacher Trachtenkapelle) podporo v višini 45.000,— šilingov! Za pihalni orkester v Šmihelu pa le 10.000,— šilingov. Občinski odbornik EL Jurij Mandl je ostro kritiziral kriterije dodeljevanja podpor, ker so očitno merodajni v prvi vrsti dobri stiki do funkcionarjev v občinskem svetu in ne aktivite posameznih društev. Koalicija SPÖ/ÖVP je skušala zagovarjati razdelitev podpor s tem, da imajo baje tudi druga društva dobre stike do občinskega sveta in da je večji del podpore libuškem pihalnemu orkestru namenjen za nakup instrumentov in noš. Pozabil pa je omeniti, da Libučani niso oddali občini zahtevnega delovnega poročila, ampak le kup računov (m. dr. račun za plahto šotora v višini 21.000,— šil.). Ravno tako je zamolčal tudi prošnjo šmihelskega pihalnega orkestra za podporo pri nakupu noš in instrumentov, ki bodo stali nad 40.000,— šilingov. EL je bila iz teh vzrokov za spremembo predloga — pihalnemu orkestru v Šmihelu

Občinski odbornik EL Jurij Mandl se je zavzel za enakopravno razdelitev podpor.

lu naj bi povišali podporo za 20.000,— šilingov. Koalicija je predlog kot pričakovano zavrnila.

Izredno zanimivo se je razvijala tudi diskusija o varstvu okolja. Odgovorni referent občine, mestni svetnik Jože Partl (EL) je ugotovil, da je v novem proračunu predvideno celih 40.000,— šilingov manj za varstvo okolja. Poročal pa je tudi o vrsti uspešnih akcij v zvezi z varstvom in ohranitvijo okolja. Presenetljivo je pohvalil uspešno delo Jožeta Partla tudi občinski odbornik SPÖ Karl Themel.

V novem letu se bo povišal za pliberške občane prispevek za odstranitev odpadkov ter prispevek za ogrebe. Za trgovce na pliberškem jormaku pa se bo povišala taksa za 26%.

Sinča vas: Herman Kariš 40 let organist

Jubilej posebne vrste je pred kratkim obhajal Herman Kariš iz Sinče vasi: 40 let že opravlja organistovsko službo po raznih farah južne Koroške. Ko se je 1945 srečno vrnil z vojske, je začel orglati najprej v Globasnici, kjer je ustanovil tudi svoj zbor, ki je prepeval v cerkvi in pri drugih slovesnostih. Naučil pa je mladino tudi raznih igric. Pozneje se je preselil v Št. Lipš in tam orglat in prepeval v cerkvi. Zaposlitev je našel v tovarni celuloze na Rebrci, kamor se je s kolegom vozil ob vsakem vremenu. Ko je dobil delo pri Leitgebu v Sinči vasi, se je s svojo ženo Marico preselil tja in se še nekaj časa vozil ob nedeljah in prazničnih orglat v Št. Lipš. V Si-

nči vasi je nekaj časa vodil tudi moški zbor. Leta 1968 je nastopil mesto organista v novo ustanovljeni sinški fari.

Ob tem jubileju je Herman Kariš sprejel škofijsko zahvalo in priznanje, katero mu je izročil na slovesen način prof. Jože Ropitz iz Celovca.

Poleg tega pa ima Herman Kariš še cel kup otrok in mladine, ki jih uči igrati razne inštrumente. Slavljenec je zelo družaben človek in je bil povsod priljubljen. Veseli ga pa tudi lepa branje in je že skozi vsa leta zvest naročnik in bralec „Našega tednika“. Želimo mu še mnogo zdravih let in veliko veselja pri petju in igranju.

V soboto, 4. januarja 1986 je bil v bivši Delavski zbornici tradicionalni Slovenski ples. Big-band RTV Ljubljana je skrbela med obiskovalci za odlično vzdušje.

ČESTITAMO

Študij slovenščine in angleščine je na celovški univerzi zaključila Tatjana Feinig. Mladi magistri iz Sveč iskreno čestitamo.

Martina Ogris je postala srečna mamica hčerkice Mire Ursule. Materi in hčerki želimo vse najboljše.

V Trdnji vasi je praznovala gospa Marija Strnad svojo 75. obletnico. Slavljenci prisrčno čestitamo.

V Libučah je praznovala gospa Marija Linhard svojo 60. letnico. Gospe Linhard želimo vse najboljše.

Zlatoporočencema Antoniji in Jakobu Karnerju s Sela pri Škocijanu veljajo iskrene čestitke. Še na mnoga skupna leta!

V Krivi Vrbi slavi Matilda Arneitz svojo 65. letnico. Iskreno čestitamo.

Na Žamanjah praznuje Tone Goltnik svojo 55. letnico. Iskreno čestitamo.

PISMA BRALCEV

Pozabljeni „Mladi glasovi“?

Slovensko kulturno društvo v Globasnici in globaški puebi so 5. januarja priredili v Globasnici koncert — odmev mladih glasov. Med drugim je nastopil tudi deklški zbor Slovenj Gradec.

Ob tej priložnosti bi rada omenila, da tudi v Pliberku obstaja od oktobra 1984 naprej deklški zbor. Vsak pevec ve, da je za zbor predvsem začetek zelo težaven. Naš deklški zbor ima svoje prve nastope že za sabo, in vedno bolj spoznavamo, da nas čaka še veliko dela. Malo pa sem razočarana, ker nas domači zbori vabijo na svoje koncerte zelo redko. Zdelo bi se mi primerno, če bi pri omenjeni prireditvi v Globasnici dobili tudi naš zbor priložnost za nastop. Predstavili so se „mladi glasovi“ — in kot že skoraj običajno — naš zbor ni bil zastopan. Vsak pevec ve, da so za zbor važni poleg vaj tudi nastopi. Le tako lahko raste kvaliteta. Ne vem zakaj nas domača društva ali domači zbori tako redko vabijo na svoje prireditve. Očividno se za naše petje ne zanimajo — ali pa imajo druge razloge? Zlata izjema je bil doslej Mepz Podjuna, ki nas je povabil k sodelovanju pri svojem koncertu v Pliberku.

Pevka deklškega zbora v Pliberku

„Šmihel nad Krko“

V predzadnjem tedniku sem med čestitkami zasledil tudi kraj Šmihel nad Krko. Dolgo mi je vrelo po glavi, kateri kraj bi to le mogel biti. Doslej ga na svojih potovanjih še nisem srečal. Pa se mi je le posvetilo. Vzel sem zemljevid Koroške in na njem našel kraj St. Michael ob der Gurk. V svoji popotni torbi pa sem našel še drug zemljevid Koroške, dosti starejši je. Na njem še najdemo v nemščini krajevno ime Windisch St. Michael. To pa ni nič drugega kakor stari domači Slovenj Šmihel. V poplebiscitni protislovenski gonji so ga pač prekrstili v St. Michael ob der Gurk. Čudno, kajne, če je treba kje izbrisati slovenske sledove, gre vse zelo hitro, predvsem pa poceni in nebirokratsko.

Čudim se slovenski malomarnosti. Kaj radi Slovenci pozabijo, kar je pristnega in domačega, kaj radi se krasijo s tujim perjem, čeprav je domače veliko lepše.

Veliko sem že prepotoval sveta, mnogo sem poznal narodov, pogostokrat sem moral bežati. Pri Slovencih sem se počutil vedno dobro. Še veliko bolje pa bi se počutil med njimi, če bi svoje izročilo znali bolj spoštovati, če bi bili bolj samozavestni in ponosni, pa ne taki sužnji vsega tujega.

Ahasver

Slovo od Slavke Hronekove

Ob njeni krsti so se zbrali poleg sorodnikov številni kolegi iz let delovanja na Slovenski gimnaziji in številni nekdanji učenci in učenke, katerim je bila Slavka Hronekova ne samo stroga, a pravična učiteljica latinščine, marveč tudi dobra in razumevanja polna, prava razredna mamica. V petek, 10. januarja 1986, smo se zadnjič poslovili od gospe Hronekove. Po dolgoletnem boju proti neizprosnosti zahrbtni bolezni je umrla 5. januarja, dan pred Svetimi tremi kralji.

Rodila se je gospa Slavka Hronekova 27. februarja 1913 kot četrti otrok profesorju Ivanu Grafenauerju in njegovi ženi Ljudmili. Doma je uživala vse tisto, kar podari odraščajočemu človeku družina s trinajstimi otroki. Vsi so dobili vsaj gimnazijsko izobrazbo. Po maturi je študirala na ljubljanski univerzi klasično jezikoslovje. Po poroki s Hansom Hronekom je poučevala nekaj let v Murski Soboti. Tam so njo in njeno družino zalotile grozote druge svetovne vojske. Za svoje štiri otroke je morala pretrpeti hude žrtve. Leta 1960 je dobila službo na Zvezni gimnaziji za Slovence. Celih petnajst let, do leta 1975, je poučevala latinščino, pa tudi grščino in slovenščino. Za svojo latinščino je živela, delo za mladino in

z njo ji ni bilo služba, bilo ji je poklic.

Doživela je še leta 1975 dva meseca poučevanja v novem posloju Slovenske gimnazije. S koncem šolskega leta 1974/75 se je dala upokojiti. Bila pa je še vsa leta trdno povezana z gimnazijo. Ob poslovitvi na beljaškem pokopališču „Waldfriedhof“ sta spregovorila besede zahvale ravnatelj dr. Reginald Vospernik in vodja manjšinskega šolskega oddelka dr. Valentin Inzko; Inzko tudi v imenu SPD „Kočna“ iz Sveč, saj je bila rajna, ki si je poiskala počitka in oddiha na Bistrici v Rožu, članica. V slovo so ji zapeli pevci „Kočne“.

Naj Slavka počiva v miru. Sorodnikom izrekamo iskreno sožalje.

Monografija „Kočne“ o prof. Francu Goršetu

V stari sveški šoli je v petek, 10. januarja zvečer bila posebna svečanost: SPD „Kočna“ je predstavila monografijo o akademskem kiparju in profesorju Francetu Goršetu, enem najbolj priznanih sodobnih slovenskih in tudi svetovnih kiparjev. Da je prof. Gorše v Svečah pri Vrbniku zares našel svoj dom, na katerem kljub skorajšnjim 90 letom še neumorno deluje, ustvarja in išče, je pokazala prireditel. Poleg vaščanov in obeh zborov, moškega zbora Kočne in mešanega, oba sta zapela pod vodstvom dr. Antona Feiniga, so bili navzoči tudi poznavalci in ljubitelji umetnosti iz širše okolice.

Monografijo je izdala SPD „Kočna“, založila jo je Mohorjeva založba. Napisal pa je monografijo dr. Ivan Sedej, ki umetnikovo delo spremlja domala že od mladih nog.

Predsednik SPD „Kočna“, dr. Janko Zerzer se je prav posebno zahvalil ravnatelju Mohorjeve založbe, dipl. inž. Francu Kattnigu, da je s tako zavzetostjo podprl izdajo monografije. Kajti vse doslejšnje so popolnoma pošle, vrhu tega pa niso več zajemale najnovejšega

Goršetovega ustvarjanja. Zerzer je dejal, da je dokaj nenavadno, če krajevno prosvetno društvo izda monografijo tako pomembnega umetnika, kot je prof. Gorše. A prof. Gorše se je od svojega prihoda v Sveče, ko je kupil Vrbnikovo domačijo (leta 1973) in našel na vasi svoj dom, vključeval v društveno delo, Kočna pa je z veseljem in ponosom spremljala njegovo delo in mejnike njegovega ustvarjanja v Svečah, kot so to bili odprtitev ateljeja in galerije, od-

Ob predstavitvi v Svečah: dr. I. Sedej, prof. F. Gorše, dipl. inž. F. Kattnig in dr. J. Zerzer

kritje Einspielerjevega spomenika pred Vrbnikovo domačijo, otvoritev kulturnega vrta ter seveda umetnikova 80-letnica. Monografija, tako predsednik „Kočne“, naj bo skromna pozornost do umetnika in njegovega dela.

Z jednatimi besedami in v skopih obrisih je predstavil umetnika in njegovo delo avtor monografije dr. Ivan Sedej. Gorše že zdavnaj sodi v slovensko klasiko oz. v sam vrh svetovnega kiparstva. Njegova dela najdemo tako v Sloveniji, oz. po vsem svetu.

Pisati o Goršetu je težko, kajti ta osebnost se še do danes ni umirila, še danes išče in ustvarja, in to pri skoraj devetdesetih letih. Dr. Sedej je dejal, da se je Goršetova ahasverska narava pokazala že v njegovi mladosti. Kajti kaj kmalu se je osvobodil vpliva svojega mojstra, velikega hrvaškega in jugoslovanskega kiparja Ivana Mestrovicia. Goršetov slog je prepojen z ljudsko umetnostjo in arhaisko plastiko. Plastiko umetnik pojmuje v tej dobi kot otipljivo telesno enoto, ki je ne zaznamo samo z očmi, ampak z vsemi čutili. Geslo njegovega ustvarjanja je vselej bila poezija, ne glede na podobo svojih skulptur. Od polne skulpture je umetnik v teku svojega ustvarjanja prišel do jasne in preproste, a globoke izpovedi.

V medvojni dobi je skupaj s svojimi kolegi popeljal slovensko kiparstvo v sam evropski vrh.

V letih, ko se drugi umetniki umirijo, je Gorše odšel v svet. Najprej v Trst, odtam pa v Ameriko. Tu je iskal in ustvarjal naprej. Izumil je nov kiparski material, orešec, v izražanju pa je našel gotsko formo, ki se stopnjuje do neke breztelesnosti figur in podob.

Umetnik, ki je razpel velik lok izražanja, ustvarjalnosti, se na svoj način spet vrne k izvirom ljudske umetnosti, vrne pa se tudi fizično domov med koroške rojake v Sveče. A umiril se še zdavnaj ni. Kdor ga pozna, ve, da ima prof. Gorše še kupe načrtov, ki jih hoče uresničiti. Budno spremlja kulturno delo na vasi in s prav velikim zanimanjem zasleduje vsakoletni sveški slikarski teden.

Monografija ni samo edinstven poklon umetniku in njegovemu delu, ampak bo vsakomur, ki je povezan z Goršetom, velika opora pri celovitem dožemanju njegovega opusa. Tudi vam, dragi bralci, jo najtopleje priporočamo. Monografijo „France Gorše“ lahko kupite v obeh slovenskih knjigarnah v Celovcu, oz. pri SPD „Kočna“ v Svečah. Njena cena je 145 šilinigov.

Franc Wakounig

PISMA BRALCEV

Meina Schellander: — ich über mich — eine Standortbestimmung

Es sei mir erlaubt, zu mehreren Fehlinterpretationen meiner Identität in slowenischen Kulturzeitschriften (letzte Meldung in der Dezembernummer 1985 der Zeitschrift „Celovški Zvon“ — in einem sehr informativen Bericht über meine Arbeit von Ivan Sedej — und davon ausgehend in Kärntner Zeitungen, wo ich wieder einmal als „Kärntner slowenische Malerin“ bezeichnet werde) offen Stellung zu beziehen.

Nicht aus Opportunismus, sondern meiner inneren Bezugsquelle folgend, habe ich mich bei aller Freundschaft und Toleranz, die mich mit vielen slowenischen Landsleuten verbindet, nie als slowenische Malerin gefühlt oder als solche bezeichnet.

In einem zweisprachigen Ort Südkärntens aufgewachsen, in der Schule auch Slowenisch gelernt, was ich heute auch noch jedem empfehlen möchte; vor 20 Jahren wollte ich — getragen vom Wunsch des besseren Verständnisses miteinander — Lehrerin an zweisprachigen Volksschulen werden, ohne mich jemals zur slowenischen Volksgruppe zugehörig gefühlt zu haben.

Diese Variante gibt es in Kärn-

ten nämlich auch. — Die Kenntnis einer Sprache wollte ich für mich nie politisiert wissen, sondern als notwendiges Verständigungsmittel zwischen Menschen.

Eine Sprache ist in diesem Fall natürlich mehr als Vehikel bloßer verbaler Verständigung, sie ist Ausdruck einer Kultur.

In Kärnten überschneiden sich bekanntlich drei Kulturkreise, daraus stamme ich.

Mein bewußtes Denken vollzieht sich seit jeher innerhalb des deutschen Kulturkreises, in Kärnten jedoch nicht isoliert von slawischen und romanischen Einflüssen; dies bereichert und schafft Spannungen, die beste Grundlage für die grenzüberschreitende Arbeit eines Künstlers.

Ich schätze den schöpferischen Reichtum und die Beharrlichkeit der Kärntner Slowenen, ersuche jedoch andererseits jene, denen mein Kulturbekenntnis gegen den Strich läuft oder die es nicht lassen können, mich da oder dort zu ordnen zu wollen, sich an meinen Bildern zu orientieren; diese sind weder deutsch noch slowenisch, sondern Ausdruck einer bewegten Innerlichkeit und eines forschenden Bewußtseins.

Die Strahlung meiner Bilder gilt allen; doch möge man mich als Person nicht vereinnahmen.

Meina Schellander
1. Jänner 1986

Za Drabosnjakov dom so v mesecih novembru in decembru darovali:

Brežjak Justina, Žitara vas 200,—; Živkovič Ivan, Kotmara vas 1000,—; Otto Wutte, Šentvid Podjuna 100,—; Marta Velik, Sele Kot 100,—; dr. Luka Siencnik, Dobrla vas 1000,—; Kraut Igor, Bistrica Rož 100,—; Posojilnica Dobrla vas 1000,—; Viktorija Metščina, Bilčovs 1000,—; Erika in Ivan Lukan, Celovec 500,—; Janez Sajovic, Hodiše 300,—; Niko Kriegl, Zahomec 500,—; Stanislav Konec, Trg (Feldkirchen Ktn.) 1000,—; Safran Rudolf, Brda 200,—; Lorenc Petričič, župnik Št. Ilj 500,—.

ZALIV, Trst 1985

Decembra preteklega leta se je v knjigarnah spet pojavil *Zaliv* — revija za književnost in kulturo, ki jo v Trstu izdaja pisatelj Boris Pahor. (Naslov: Boris Pahor, Salita Contovello 23, 34136 Trieste — Trst, Italija).

Revija izide zadnji čas le enkrat na leto, kot skupna izdaja vseh štirih števil, povezanih v en sam letnik. Zato pa je še bogatejša, preglednejša in vsebinsko bolj dognana. Izdaja, ki je pravkar izšla, pa skorajda „eksplozivna“.

In sicer po temah, ki jih obravnava, po vprašanih, ki na tako kritičen, kakor tudi zaskrbujoč način zadevajo slovensko bit in njen obstoj, ne le v odnosu med Ljubljano in Trstom, torej zamejsko Primorsko, temveč v vsem širnem prostoru matice in zamejstva, do štajerskega Maribora kot do koroškega Celovca.

Zaradi izbranega jezika, idejno in duhovno na višini, po svoji kulturni širini *Zaliv* vsakogar pritegne, prevzame, kolikor bi tudi ne soglašal s Pahorjevimi stališči.

Velik del vsebine se namreč nanaša na nastop pisatelja v Cankarjevem domu v Ljubljani, na tribuni o prihodnosti slovenstva, ki jo je organiziralo Društvo slovenskih pisateljev. Nastala je polemika, zlasti glede odnosov matice do zamejstva, pri čemer je prišlo tudi do soočenja stališč med B. Pahorjem in F. Šetincem. Po drugi strani pa se Pahor kritično izrazi tudi do Josipa Vidmarja.

Toda v tej polemiki bi prej spoznali nov kulturnopolitični dialog, ki zadeva vprašanja slovenskega obstoja, kakor pa ideološko prerokanje, četudi je ton takšnega dialoga mestoma tudi robat.

Uvodoma se B. Pahor spominja pisatelja in pesnika Kocbeka. V več prispevkih pa je omenjena Spomenka Hribar, ki se je v svojem prispevku za Kocbekov zbornik zavzela za to, da bi postavili spominsko obeležje vsem padlim v zadnji vojni, ne glede na prepričanje in na to, na katero stran so jih takratne razmere postavile.

Glavni del te izdaje *Zaliva* pa obsegajo dnevniški zapiski B. Pahorja samega. Idejno, duhovno in kulturno odlično branje. Zvrst,

katere slog je menda značilno francoski, toda v njem je mogoče z omembami, prebliski, kratkimi opisi ipd. povedati neverjetno veliko. In B. Pahor je gotovo v tem načinu mojstrski, še prodornejši od Kocbeka, ki je svoje misli in spoznanja prav tako izražal najbolj jasno v dnevniških zapiskih.

Ti zapiski B. Pahorja se v *Zalivu* nadaljujejo že leta, pa so zmeraj enako sveži. V njih je misel svobodna in gre preko časa in prostora, zdaj se pomudi ob idili tržaškega brega, potem je že nekje v Parizu, pri svojih prijateljih iz vrst drugih evropskih manjšin, nato vrh Krna, kjer uživa lepoto gora, pa spet v zasanjani pokrajini Koroške, nato v resnobnosti političnih struktur Ljubljane in znova na srečanju pisateljev v štajerskem Štatenbergu, itd. In spet razgibanost duha, ob tem, da sledi najnovejšim izdajam knjig v francoščini in italijanščini, književnim in filozofskim delom, ki jih razgibano založništvo izdaja v teh dveh jezikih.

Pomenljivo je to, da ostaja svet B. Pahorja vedno le Evropa, v kateri išče tudi Slovincem prostor in kulturno vlogo. Pa ne le s svojim umetniškim in idejnim delom, temveč tudi s številnimi pobudami, kot član manjšinskega združenja in raznih organizacij, z opozorili vladam, zahtevami in spomenicami.

Prihaja čas, ko bo treba priznati, da je B. Pahor še največ naredil za prodor imena mesta Trst v kulturno Evropo, ne le za slovenski, temveč tudi za italijanski del, ki v mestu sicer vlada, toda idejno in duhovno propada na preživelih idejah šovinistične buržoazije, ki ne more dojeti duha sodobne Evrope.

Veliko duhovno poslanstvo bi pomenilo, če bi pisatelj B. Pahor zbral svoje dnevniške zapiske in jih izdal v posebni knjigi, ali če bi bili prevedeni tudi v italijanščino, mogoče v nemščino. Saj, kako bi po nemško sploh zvenele te misli, ti prebliski, polni sredozemskega nemira, iz okolja v Trstu, kjer se dih starih palač še iz monarhije meša z latinsko klepetavostjo?

Ob koncu letnika je še vrsta zanimivih ocen vseh mogočih knjig, ki lahko zanimajo slovenskega bralca, knjige v slovenskem, italijanskem, nemškem jeziku. — Res. *Zaliv* ostaja na višini in bo ostal pričevanje Slovincem za neko pomembno obdobje.

Taizejsko srečanje mladine

Za Novo leto dvoje mladinskih srečanj:

— „Romarska pot zaupanja na zemlji“ v južnoindijskem Madrasu z mladino vseh kontinentov.

— Istočasno pa Evropsko srečanje mladine v Barceloni, kakor v prejšnjih letih v Londonu, Rimu, Parizu in Kölnu — z 2500 mladinci iz vseh predelov Evrope.

Katoliška mladina dvojezičnega ozemlja in nemškogovoreča Katoliška mladina sta se 29. 12. 1985 skupno s tremi avtobusi odpravili na pot proti Španiji v Barcelono.

Martina in Pavli pišeta, kako sta preživeli nekaj dni v Barceloni.

„Alternativno življenje“ in babilonska zmešnjava jezikov v Barceloni

niji kot Slovenci na Koroškem, samo z mnogo večjo samozavestjo.

Sprejel nas je mlad fant in se predstavil kot eden izmed civilnikov, ki delujejo v tem prostoru. Izdajajo svoj list, rišejo karikature, barvajo vaze in druge steklene posode — in — govorijo samo katalan-

ske. So in hočejo biti patrioti, kdor jih ne razume, je sam kriv. A to načelo so morali zaradi nas prav kmalu opustiti, kajti brez angleščine bi se bili le slabo razumeli.

V fari pa, kjer smo stanovali, je bila prava babilonska zmešnjava jezikov. Razen ruščine sem slišala prav vse ev-

ropske jezike. Če smo se srečali k molitvi, smo prevajali v najmanj pet jezikov. Na Silvestrovo, ko smo se zbrali v veliki dvorani k skupnemu praznovanju novega leta, pa smo se sporazumeli le z eno govornico, ki je vsem narodom, vsem generacijam in vsem ljudem dobre volje skupna: z igrami — kar nas je zblížalo in povežalo na najbolj pristen način.

Pavli Oraže, Sele

Prvič sem se udeležila Taizejskega srečanja med božičnimi prazniki in Novim letom.

Mladina iz vse Evrope se je zbrala tokrat v Barceloni. Namen tega srečanja je bil, da se skupno moli, diskutira in spozna ljudi. Najbolj so mi ugajale molitve v cerkvi. Molili smo vsak dan po štiri ure. Zbrala se je vedno velika množica mladincev. Sedeli smo največkrat po tleh in prepevali taizejske kanone. Nastalo je vedno dobro ozračje. Med pesmi mi pa smo prisluhnili evangeliju in priprošnjam. Počutila sem se kot v veliki družini, kjer se vsi člani ljubijo med seboj. Pesmi so nas pri tem zelo povezovala, čeprav se jezikovno nismo mogli razumeti vsi med seboj, smo se počutili kot enota.

Ko sem prestopila domači prag, se mi je vse doživeto zdelo kot neke lepe sanje.

Martina, Št. Jakob

Skupina slovensko govorečih Korošcev smo v Barceloni dobili posebno bivališče: „alternativni bunker“. Srečali smo se z „alternativci“!

Kaj je to?

Na prvi pogled je gledalo naše stanovanje kot garaža s svetloplavo pobarvanimi vrati, pregrajenimi in vsekrižem popisanimi stenami. Razbrali smo načela in parole „alternativnega življenja“: proti vojaščini, za KAMIKAZE, za samostojen katalanski narod... Katalanci so manjšina v Špa-

PRIREDITVE

**Smučarski tečaj
v Severni Italiji**

Smučarski tečaj Slovenske športne zveze 1986 bo v času od soboto, 8. feb. 1986 do 15. 2. 1986 v Aprici v severnoitalijanski pokrajini Lombardiji.

Rok za prijave je 13. januar 1986. Prijave se bodo upoštevale po vrstnem redu.

V ceni A šil. 4000,— je zajetih 6 polnih penzionov, 6-dnevna vozovnica za vlečnice, prevoz z avtobusom iz Celovca v Aprico in nazaj in prispevek za šolo v smučanju pod strokovnim vodstvom. Udeležba v šoli smučanja (v dopoldanskih urah) je prostovoljna. Otroci do 10 let imajo popust na ceno.

Prijave sprejema z naplačilom šil. 1000,— POSOJILNICA CELOVEC, Bahnhofstraße 1, (konto št. SŠZ 2911).

Železna Kapla

SANKARSKA TEKMA
Prireditelj: SPD „Zarja“ v Železni Kapli

Čas: v nedeljo, 19. januarja 1986

Kraj: Lepena Koprivna
Štart: ob 10. uri

Dobrla vas

V nedeljo, 19. januarja 1986 je v Dobrli vasi od 10. do 12. ure v prostorih kulturnega doma predsednik narodnega sveta, dr. Matevž Grilc na razpolago v vseh pravnih vprašanjih

Rožek

OBČNI ZBOR
Prireditelj: Kulturno društvo „Peter Markovič“ v Rožeku

Čas: v soboto, 25. januarja 1986, ob 19.30 uri

Kraj: Na Kosi na Ravnah pri Rožeku

Celovec

KRIČAL BI (premiera)
Prireditelja: Oder Mladje in Slomškov dom

Čas: v ponedeljek, 27. januarja 1986, ob 19.30 uri

Kraj: v Slomškovem domu
Igra: Oder Mladje

Celovec

Narodni svet koroških Slovencev in Krščanska kulturna zveza vabita na

PODELITEV VII. TISCHLERJEVE NAGRADE rektorju Jožetu Kopeinigu

Čas: v četrtek, 23. januarja 1986, ob 19. uri

Kraj: v Tischlerjevi dvorani Slomškovega doma v Celovcu

Spored: POZDRAV predsednika Narodnega sveta koroških Slovencev dr. Matevža Grilca; **NAGOVOR** predsednika Krščanske kulturne zveze dr. Janke Zerzerja; **PODELITEV VII. TISCHLERJEVE NAGRADE** rektorju Jožetu Kopeinigu.

Spored bo popestril mešani cerkveni zbor iz Št. Petra na Vašinjah pod vodstvom Antona Mucherja

Globasnica

FILMSKI VEČER
Prireditelj: SPD „Edinost“ Šteben

Čas: v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 19.30 uri

Kraj: gostišče „Juena“ na Čepičah

Amaterske filme in barvne slike bodo pokazali Janez Elbe, Joško Igerc in Stanko Šest

Vogrče

PLES IN IZBOR POPEVKE; SLOVENSKA USPEŠNICA MESECA JANUARJA

Prireditelj: ORF Slovenska oddaja, SPD „Edinost“ v Pliberku in SPZ

Čas: v nedeljo, 26. januarja 1986, ob 14.30 uri

Kraj: v gostilni pri Florijanu v Vogrčah

Celovec

RADIJSKI KVIZ
(mladinska oddaja — v živo)

Prireditelji: RTV-Ljubljana, ORF Slovenska oddaja in Krščanska kulturna zveza

Čas: v sredo, 22. januarja 1986, ob 20. do 22. ure

Kraj: teater ORF
Sodelujejo: Modestov dom; Mladinski dom SŠD; Slomškov dom; Zavod šolskih sester v Št. Rupertu; Provincialna; Zavod šolskih sester v Št. Petru

Celovec**GIMNAZIJSKI PLES**

Čas: v petek, 24. januarja 1986, ob 20. uri

Kraj: Hiša ÖGB (Delavska zbornica)

Igrajo: ansambel „Lojzeta Slaka“, Carinthia Combo, Šok — Zmeda

Sveče

PUST S KOČNO
Čas: v soboto, 25. januarja 1986, ob 20. uri

Kraj: pri Adamu v Svečah
Prireditelj: SPD „Kočna“ v Svečah

Celovec

PRAZNOVANJE DON BOSCA — KONCERT

Prireditelj: Modestov dom
Čas: v petek, 31. januarja 1986

Kraj: Modestov dom

Dom v Tinjah

od petka, 17. 1., ob 18. uri, do nedelje, 19. 1., ob 13. uri

DUHOVNE VAJE ZA STAREJŠE FANTE IN MOŽE OD 50. LETA „Krščanska osebnost“

Voditelj: P. Franc Sodja

v ponedeljek, 20. 1., od 9. do 17. ure

TEČAJ ZA SPRETNE ROKE

„Stenske zvezde“

v torek, 21. 1., od 18. do 20. ure

SLOVENŠČINA ZA ZAČETNIKE, II. del

Kraj: Dom v Tinjah

Voditelj: Dir. Mirko Srienc

v torek, 21. 1., ob 19.30 uri

ZAČETEK SVETOPISEMskih KROŽKOV

„Živa je božja beseda...“

Voditelj: Franc Sodja

v soboto, 25. 1., od 9. do 17. ure

TEČAJ ZA LEKTORJE

„Lepo in pravilno branje božje besede“

Voditelja: Mag. Stanko Hočvar, dr. France Vrbinč

v soboto, 25. 1., od 9. do 17. ure

DUHOVNA OBNOVA ZA ČLANICE IN ČLANE ŽUPNIJSKEGA SVETA

„Gradimo naše župnijsko občestvo“

za župnije iz Podjune

Voditelj: Franc Sodja

od sobote, 25. 1., ob 14.30 uri do nedelje, 26. 1., ob 16.30 uri

PRIPRAVA NA ZAKON, nem.

Voditelj: Rektor Jože Kopeinigu

v nedeljo, 26. 1., ob 14. uri

TEČAJ ZA SPRETNE ROKE

„Slikanje za steklom“

za napredujoče

Voditelj: Renate Terpetschnig

v nedeljo, 26. 1., ob 14.30 uri

FORUM ZA ŽIVLJENJSKA VPRAŠANJA

„Svetost življenja“

Predava: Ga. Vanja Kržan iz Ljubljane

v petek, 31. 1., od 14. do 19. ure

KUHARSKI TEČAJ

„Pikantne specialitete“

Vodi: Marija Steinbrugger, Beljak

Turneja treh dežel:

Wiegele bil bolan — Italijani zmagali

Brez Zahomčana Franca Wiegeleta se je odvijala letošnja turneja treh dežel. V Trbižu, na Planinci in Beljaku avstrijski skakalci niso mogli prav tekmovali z ostalo konkurenco. Tako je postal ob koncu najboljši Avstrijec Werner Haim, ki se je uvrstil na 22. mestu. Norbert Mörtl (ŠD Zahomc) se je uvrstil na 32. mesto.

Izd turneje treh dežel: 1. Lacidelli (It), 2. Per Olsrud (Nor), 3. Rignoni (It), 22. Haim (Avs), 23. Stranner (Avs.), 29. Margreiter (Avs), 32. Mörtl (Avs), 45. Pürstl (Avs).

Obirsko sankško prvenstvo 1986

V nedeljo, 12. januarja 1986 je Alpski klub OBIR na Obirskem priredil zopet obirsko sankško prvenstvo. Letošnja prireditelj je postala internacionalna, kajti tekmovali so tudi sankšaši iz Slovenije in člani sankškega kluba Tržič.

Čez 50 tekmovalcev se je pomerilo na Pistotnikovi progi. Prav lepa hvala pa velja Milanu Hribarju, da je progo tako dobro pripravil in Pistotnikovi družini, katera je dala na razpolago progo.

Po tekmi smo šli vsi h Kovaču k razdelitvi nagrad, pozdravili smo poleg sankšašev iz Slovenije tudi osrednjega tajnika Narodnega sveta koroških Slovencev Franca Wedeniga, kateri je tudi razdelil nagrade.

Sportne sanke (samo en potek): 1. Gottfried Bolterle, 2. Willi Urschitz, 3. Izidor Karničar; **šolarji I:** (vse ostale skupine dva poteka): 1. Igor Veršnik, 2. Roland Pavlič, 3. Anton Kogoj; **šolarke:** 1. Diana Olip, 2. Marta Pavlič, 3. Anemarie Kogoj; **ženske:** 1. Inge Karničar, 2. Irmi Oraže, 3. Rosemarie Kogoj; **moški starostna II:** 1. Oto Strugger, 2. Jože Hladnik; **moški starostna I:** 1. Rudi Veršnik, 2. Milan Hribar, 3. Josef Jung sen.; **mladinci:** 1. (in najboljši dneva) Izidor Karničar, 2. Rudi Kogoj, 3. Dietmar Pavlič; **moška splošna:** 1. Vinko Kokalj, 2. Anton Kokalj, 3. Pepi Karničar; **dvojec (en potek):** 1. Pepi Karničar — Sandra Karničar, 2. Rudi Kogoj — Mihi Sadolšek, 3. Josef Jung — Roland Pavlič.

**16. smučarska tekma
SPD „ZARJA“**

Šolarji: 1. Kristijan Ošina; **šolarke:** 1. Silke Jamer, 2. Monika Oraže, 3. Brigita Blajs; **šolarji I:** 1. Florijan Miklau, 2. Dietmar Traun, 3. Erhard Ošina; **mladinke:** 1. Florentina Uneg, 2. Krista Oraže, 3. Daniela Doujak, Evelyn Luschnig, Christine Koschlak; **mladinci:** 1. Emil Pasterk, 2. Franc Wölcher, 3. Anton Blajs, Josef Neibersch, Herbert Sadounik, Drago Haderlap; **splošna ženske:** 1. Travi Kokal, 2. Angelika Dreier, 3. Elisabeth Knez; **seniorji:** 1. Franc Traun, 2. Hans Führendorfer, 3. Josef Urch; **seniorji II:** 1. Paul Maierhofer, Michael Ošina, Josef Malle; **splošna moški:** 1. Franc Rozman, 2. Johannes Cvefl, 3. Albert Rozman, 4. Zdravko Miklau, 5. Hannes Oraže.

NT: Leto 1985 je bilo za SAK zelo uspešno. Kaj so bili za Vas najlepši trenutki oz. je bilo tudi kaj negativnega?

Jagodič: Prvi višek leta 85 je bilo gotovo prvo mesto v podligi in vstop v koroško ligo. Drugi višek pa je bil dobri start v koroški ligi in odlično četrto mesto po koncu jesenskega prvenstva. Seveda pa ne smem pozabiti na tekmo v Pliberku, kjer smo slavili našo najlepšo zmago. Edino kar moram kritizirati pa so pogoji, pod katerimi moramo deloma trenirati. Pred prvenstvom se vedno dobro pripravimo, proti koncu prvenstva pa zaradi slabih pogojev za trening

ču. Sami smo z našo uvrstitvijo zadovoljni in upam, da bomo v igri to mesto tudi obdržali. Ali bosta Matri in Obervellach zopet tako dobra, skoraj ne verjamem. Najbolj nevaren za izpad pa je gotovo Št. Vid.

NT: SAK je dobil letos v koroški ligi najmanj zadetkov. Je obramba boljša kot lani?

Jagodič: V голу je letos odlično branil Rauscher, Lampichler je doživel drugo v igri, Sadjak pa igra tako dobro, kot še nikoli. Vse to so fakti, ki so pomagali, da ima-

nočem ponovno užaliti, ker to ni moj namen. Priporočam jim pa dobrega trenerja, ki pozna podligo.

NT: Znano je, da niste samo odlični nogometni strokovnjak, ampak da ste tudi eden najboljših kvartopircev. Ali se ta vaš igralski značaj prenaša tudi v nogomet?

Jagodič: Sprva morem povedati, da že več kot dve leti nisem več igral prav s kartami. Gotovo pa je

Jagodič: Slovensko sem znal tudi že prej, samo da tega nisem uporabljal. V pogovorih z igralci sem se mnogo naučil, perfekten pa seveda še dolgo nisem.

NT: Kot nekdanji igralec avstrijske reprezentance in kot dolgoleten uspešen trener ste imeli gotovo mnogo stika s časopisi in

„Če bi bili vsi igralci s to vnemo pri delu kot sem jaz, bi SAK bil še boljši“

z Jagodičem se je pogovarjal Silvo Kumer

Ekskluzivni intervju Našega tednika s trenerjem SAK Lojzetom Jagodičem

enostavno začnemo pešati. Še enkrat moram poudariti: SAK potrebuje lastno igrišče, da bo končno svoj lastni gospodar.

NT: Kdaj se bo začel SAK pripravljati na sezono?

Jagodič: S treningom smo začeli 14. 1. 86. Trenirali bomo 3 krat tedensko, od 22. 2. — 1. 3. 86 pa bomo šli na priprave v Umag.

NT: Kako zgleda program po pripravah?

Jagodič: Doma bomo najprej trikrat tedensko trenirali, vsak konec tedna pa bomo odigrali vsaj dve tekmi. Mdr. smo že dogovorjeni s SV Št. Vid, KAC, Spittal in VSV. Kot vidite, smo izbrali samo močna moštva.

NT: Po pol leta v najvišjem razredu Koroške lahko gotovo že ocenite ostalo konkurenco?

Jagodič: Prvak bo letos nedvomno Trg (Feldkirchen) ker je najboljšo moštvo in ima v igri najtežje tekme na domačem igriš-

mo dejansko najboljšo obrambo v ligi.

NT: SAK je oddal 4 točke zaradi nepotrebni enajstmetrovk. Kje leži krivda?

Jagodič: Drži, tekmo proti Brežam smo zaradi nepotrebne enajstmetrovke celo zgubili. Prav tako smo zaradi enajstmetrovke oddali točko v Šmohorju in v Magdalenu.

NT: To vprašanje ste gotovo že dostikrat slišali. Kako zgleda z naraščanjem SAK?

Jagodič: Dve leti sem že pri klubu in še vedno se še ni zgodilo nič. Ne vem, kaj vodstvo misli, ampak tako ne bo šlo naprej. Seveda pa ostane tudi še ta možnost, da vsako leto pokupimo najboljše slovenskogovoreče igralce na Koroškem. Kam takšna pot vodi, si lahko mislite.

NT: Kako ocenjujete možnosti Selanov in Šmihelčanov?

Jagodič: Selani bodo gotovo ostali v podligi, Šmihelčanov pa

možno, da se zmožnosti, ki jih potrebuješ pri kvartopirjenju preneso tudi v igro. Seveda mislim tukaj samo na dobre.

NT: Tudi igralci SAK so znani kvartopirci. Ali igrate tudi z njimi?

Jagodič: Skoraj da ne. Če, potem za majhne vsote.

NT: Rojeni ste 24. 3. 1946, se pravi, da boste letos stari 40 let. Nihče Vam ne bi prištel toliko let, zgledate namreč še znatno mlajši. Imate mogoče kakšen tajen recept oz. bi lahko našim bralcem svetovali, kako lahko obdržijo večno mladost?

Jagodič: Večne mladosti si gotovo tudi jaz ne bom mogel obdržati, če dejansko tako mlad zgledam, tudi ne morem reči. Povem pa lahko kako živim: ne pijem alkohola, ne kadim, vsak teden grem v savno, jem pa predvsem veliko sladkih stvari. Poleg tega pa veliko treniram in se bavim z vsemi športnimi panogami.

NT: Gotovo bo naše bralce zanimalo, kako ste se v tem kratkem času naučili tako dobro slovensko?

drugimi mediji. Kako ocenjujete poročanje o SAK, tako v nemških kot slovenskih občilih?

Jagodič: Če je kako moštvo uspešno, so časopisi seveda primorani, da poročajo o njem. Kar se tiče poročanja v nemškem časopisju, sem kar zadovoljen, bilo pa bi seveda lahko še boljše. Pri slovenskih časopisih sem seveda izredno zadovoljen z Našim tednikom, ki se prav tako kot slovenska oddaja ORF lahko meri po kvaliteti z vsakim drugim koroškim časopisom ali radijsko oddajo. Vsi drugi pa se bi lahko še poboljšali.

NT: Kaj je Vaša želja za bodoče, ali boste ostali tudi naslednjo sezono trener SAK?

Jagodič: Če bom tudi v sezoni 1986/87 trener SAK, ne morem reči, ker nimam še nobene pogodbe. Obstaja pa dogovor, da mi mora odbor vsaj do 1. 6. 1986 sporočiti, ali me želi tudi naprej. Osebnostno si želim čim več uspehov z moštvom. SAK bi želel, da bi čim bolj napredoval. Bodočnost odpira SAK vse možnosti in jaz bi pri tem seveda rade volje pomagal tudi naprej.

NT: Hvala za pogovor.

Slovenski nogometaši kot favoriti uspešni:

SAK koroški prvak v dvorani

Novi koroški prvak v dvorani — Slovenski atletski klub

Na sliki (zgoraj od leve): častni preds. KfV RR Dir. Karl Tschernutter, Lojze Jagodič, Janko Woschitz, Manfred Luschnig, nogometaš NT '85 Miha Kreutz, Franc Sadjak, preds. KfV inž. Ragautz, Matevž Wieser, Albin Waldhauser; (spodaj): Vinko Wieser, Mario Pichorner, Ivan Ramšak, Marijan Velik, Mladen Jovičević, Albin Rauscher, Peter Stern, Zlatko Ratajec.

Preteklo leto se je SAK uvrstil v koroškem prvenstvu v dvorani le na tretjem mestu. Letos se je prvič udeležila prvenstva tudi koroška liga in od 100 moštev je preteklo nedeljo igralo najboljših 10 za naslov koroškega prvaka. Kot pričakovano, je bil SAK jasno najboljšo moštvo v dvorani. SAK je dobil vse tekme in v finalu premagal KAC kar s 6:1 in s tem postal koroški prvak v dvorani. 10. mesto so zasedli Selani, ki so preteklo nedeljo le nekoliko razočarali. Presenetljivo dobro pa so se odrezali Bilčovšani, ki so postali odlični peti.

Tekma za 3. in 4. mesto: ASK — ATUS Borovlje 2:2

Finale: SAK — KAC 6:1. Gole za SAK: Velik (3), Ramšak (2), Jovičević oz. Zechner.

Končna uvrstitev: 1. SAK, 2. KAC, 3. ATUS Borovlje, 4. ASK, 5. Bilčovs, 6. Šmohor, 7. Neca, 8. Obervellach, 9. Žrelec, 10. DSG Sele

Na prvenstvu je sodelovalo 100 moštev.

Dobitniki nagrad izbora leta 1985

Dopust za 10 dni na
Jadranu, Cartrans:

Lidija ORAŽE,
Borovlje

Smučj ELAN,
tovarna Brnca:

Pepo JENSCHATZ,
Globasnica

Otroške smučj z vezmi,
trgovina Krivograd, Šmihel:

Kristina KRISCHNIG,
Šmarjeta

1 obleka jogging,
Spar Pliberk:
Gabriela KRIŠTOF, Št. Jakob

1 obleka jogging,
Spar Pliberk:
Gudrun TRATTNIG, Buchholz

1 obleka jogging,
Spar Pliberk:
Mirko Borut ZANKL, Mala vas

Hranilna knjižica z vlogo
300,-, Posoj. Dobrla vas:
Ljudmila STURM, Dobrla vas

Moderno pisalo iz marmorja,
Mohorjeva knjigarna Celovec:
Stanko GRILC, Pliberk

Tekaški čevlji, Športna
trgovina Memmer, Borovlje:
Silvo JERNEJ, Šmihel

1 puran — 10 kg,
Kärntner Landei:
Peter in Andrea PODGORNIK,
Komelj

10-delna kasetna z orodjem,
Zadruga Pliberk:
Peter ROSENZOPF,
Podgora/Ruda

Večerja za 2 osebi, gostišče
Juenna Globasnica:
Andrej GERM, Nonča vas

Večerja za 2 osebi,
hotel Breznik Pliberk:
Veronika SIENČNIK,
Dobrla vas

Večerja za 2 osebi, gostilna
Miklavž v Bilčovsu:
Albert LESJAK, Vodiča vas

Dobropis za 2 večerji, gostilna
Lenči pri Lipi, Bajtiše:
Margot SERAJNIK, Celovec

Dobropis za 2 kosil oz. za
2 večerji, gostilna Šoštar,
Globasnica:
Andrej LAMPICHLER, Radiše

Kosilo za dve osebi, gostilna
Steckl, Globasnica:
Verena ZIDEJ, Vogrče

2 domači malici, gostilna
Lausegger, Slov. Plajberk:
Andrej MOHAR, Celovec

Večerja za eno osebo,
gostilna Falle, Sele
Johan KARNIČAR, Obirsko

Večerja za eno osebo,

gostilna Falle, Sele:
Ana ČERTOV, Sele

1 knjiga in 1 plošča, Drava-
Naša knjiga:
Marta STEINER, Salzburg

Kosilo za dve osebi,
gostilna Malle, Brodi:
Marko WIESER, Slov. Plajberk

Ovoji za potni list z imenom —
NOREA REPRO: Hanzl ORAŽE,
Sele 7; Greti PETEK, Polena 1,
Dobrla vas; Irmi KOREN, Kazaze
19, Bilčovs; Peter KERSCHKE, Ce-
lovec.

Po en kolektor POLDETA MIHELČA:
Janez MOHAR, Škocijan; Josef MANDELČ,
Pliberk; Franc VALEŠKO, Pliberk; Rudi UR-
BAN, Miklavčevo; Alojzija POLESNIK, Vo-
grče.